

Lieve gemeente.

We zien vanavond naar een vrouw, waar we de naam niet van weten. We noemen haar “de Sunamitische” naar het dorp Sunam, waar ze woonde. Toch laat ze behoorlijk wat indrukken achter bij het lezen van dit gedeelte. Daar gaan we naar kijken.

Ze heeft wat tegenslagen en teleurstellingen in haar leven gehad. En daar komen nog enkele bij. Je mag verwachten dat ze twijfelde aan Gods goedheid, sceptisch was, een beetje onverschillig misschien.

En het is zó anders. Ze wordt in de NBG vertaling “welgesteld” genoemd, in de NBV vertaling “voornaam”. In het Hebreeuw staat er een werkwoord met de betekenis:

- “groot zijn”
- “geweldig zijn”

Het was dus een geweldige vrouw. En dan niet in de zin van een VIP-zijn, behoren tot de upper-ten. Ze was niet enorm getalenteerd. We lezen niets over schoonheid, zoals bij Sara of Ester. We kennen haar naam niet eens.

En toch een geweldige vrouw door Gods genade.

1.

Dat kwam in de eerste plaats door hoe ze was, hoe haar karakter zich ontwikkeld had. Wat God haar had gegeven, hoe ze daar mee was omgegaan. Daar was ze dankbaar voor. Een illustratie van dat gedrag zien we in deze geschiedenis. God geeft ons vandaag ook veel. Waardeer ik het? Verwerk ik het gelovig?

Elisa is de profeet van het noordelijk tien-stammen rijk. Na de hemelvaart van Elia raapt hij zijn mantel op en wordt profeet, dat is: spreekt Gods woord voor de enkeling en het volk, voor de eenvoudige boer en de topgeneraal.

Op zijn reizen komt Elisa door de kleine stad Sunam. Als reizend prediker ging hij van stad tot stad en vertelde Gods principes voor het leven.

Hij komt in aanraking met deze vrouw. Ze is gastvrij en dan staat de deur van je huis wijd open. Die gastvrijheid is haar specialiteit, zo blijkt.

Het is bijzonder dat we haar naam niet krijgen, maar wel een vrij gedetailleerde omschrijving van de kamer, die ze klaarmaakt voor Elisa en wat er allemaal in de kamer komt te staan. Vrij compleet, naar gangbare norm.

Het was dus een geweldige vrouw in de gave van dienen. En dit alles zal niet in de plaatselijke krant hebben gestaan. Hoeveel mensen zouden het hebben geweten naast haar huisgenoten en Elisa.

En toch, voor God was het belangrijk!

We hebben vaak moeite met dienen. Omdat we dingen willen doen die groot moeten zijn. En als het niet groot genoeg is, geen nieuwsaarde heeft of vergoed wordt, vinden we het soms niet de moeite waard. Toch gaat het in Gods koninkrijk om zaken in de orde van grootte van een beker koud water.

2.

De vrouw maakte een kleine kamer in gereedheid voor als Elisa op bezoek kwam bij dit gezin. En Elisa waardeert het enorm, zozeer dat hij iets extra's wil doen. Hij vraagt haar dat. Wat kan ik voor je doen? Ik heb connecties, invloed, die wil ik voor je aanwenden.

Stel dat ik in haar positie was, wat zou ik doen? Vragen om een betere baan, verlichting van de belasting, wat extra voorrechten of concessies?

Kijk eens naar haar reactie. Ze waardeert het aanbod, maar zegt ze: “ik woon temidden van mijn familie”. Ze is tevreden met wat ze heeft. *Omdat ze dat waardeert en koestert*. Ze wil niet een bevoorrechte positie boven de familie. Dat geeft de duivel alleen maar kans. Ze ziet dat de basisbehoeften bevredigd en gestild worden door je man, je broers en zussen. Een goede relatie met hen bevredigt eigenlijk al je behoefte.

De koning, de legeroverste, nou, zegt ze, mooi dat ze er zijn, maar hoge bomen vangen veel wind. Ik heb hier mijn eigen leefwereld onder Gods zegen. Ik heb genoeg.

We leven in een tijd waarin iedereen méér wil. Een groter huis, een hoger inkomen, een betere auto, wil meetellen, een mening heeft. Wie is tevreden?

In Fil. 4:11-13 (lezen) leert Paulus ons het geheim van tevredenheid: dat is zicht op God. Tevredenheid is niet afhankelijk van het geld op je bankrekening, je vakanties of de mate waarin je de laatste technische snufjes in huis hebt. Het is afhankelijk van je zicht op God en je relatie met God. Het is zien op wat je hebt en niet op wat je mist of op wat je meer of minder hebt dan een ander, Ezau: veel, Jacob: weinig

Deze Sunamitische vrouw zag op wat ze allemaal van God gekregen had, en zegt ze: dat is zówéél. En we hebben elkaar. Wat wil ik nog meer. Dát maakte haar groot. Ze was een geweldige vrouw, omdat ze zág wat het leven waardevol maakt.

Hoe kijken wij naar onze man, vrouw? Onze familie? En dan doelt familie in dit stuk waarschijnlijk allereerst op aardse familie, maar het kan in de bijbel net zozeer staan voor geestelijke familie, omdat de geloofsband wel net zo sterk kan zijn als de bloedband.

Hoe kijken we naar onze broers en zussen? Kijk eens om je heen, houd je van ze?

3.

Als haar man haar vraagt waarom ze naar een profeet wil, als hij haar gemoedsrust peilt, zegt ze: “wees maar gerust”. En als even later Gehazi ernaar vraagt zegt ze: “alles is goed”. Alles oké? Helemaal niet.

Ze wist dat haar zoon dood was, een zoon waar ze niet om gevraagd had, een kind dat ze had liefgehad, dat in haar armen gestorven was.

Heel haar leven stond op de kop en in die crisis wist ze één ding: ik moet bij God zijn en bij Gods vertegenwoordiger op aarde, de profeet. Dit tekent haar geloof. Het was een geweldige vrouw door haar geloof, zoals Hebr. 11 daarover spreekt. Het is dezelfde houding als Paulus in Fil. 4: “ik vermag alle dingen in Hem, die mij kracht geeft”.

Door de kracht in het geloof kunnen we dwars door tragedie, ziekte en dood.

En dan begrijpen we niet alles. Elisa ziet bij haar komst dat ze bitter bedroefd is, vs 27. Wat ze zegt in vs. 28 komt eruit als een verwijt. En toch een geweldige vrouw, omdat ze ermee uitkomt bij God.

4.

Elisa was een man van God. Voor deze vrouw was hij de directe verbinding met God. En ze heeft zoiets van: ik weet niet hoe dit afloopt, levend of dood, maar ik wil dicht bij God zijn, dicht bij Gods representatief.

Wij mogen voor elkaar God vertegenwoordigen. Waar 2 of 3 in mijn naam samen zijn, zegt de Here Jezus, daar ben Ik in hun midden. Kostbaar omdat tegen elkaar te zeggen, zeker in tijden van tragedie, ziekte en dood.

God is er en geeft antwoord op onze gebeden. Soms houden we niet van dat antwoord. Soms begrijpen we het antwoord niet, denken we dat God ons straft i.p.v. ons naar zich toetrekt.

Laten we leren van deze Sunamitische: Ik ga niet bij u vandaan.

Nog één keer: het was een geweldige vrouw in haar vasthouden, zoeken van God en verkeren in Gods nabijheid.

Deze geschiedenis heeft een verrassend mooi einde! Laten we daar niet te veel op focussen.

Wel op hoe de Sunamitische leefde uit haar geloof.

Een geweldige vrouw door Gods genade in:

1. dienende kracht.
2. het waarderen van wat ze had.
3. haar gelovig zien op God.
4. leven in Gods nabijheid.

Amen.